

При неопикуема тържественност въ тоя день, 23-й априлий 1901 год., въ присъствието на Държавния Вождъ, Негово Царско Височество Княза, билъ е отслуженъ водосвѣтъ, при свършването послѣдванъ отъ една високо назидателна рѣчь на Държавния Глава, която гласи :

„Ваше Високопрѣосвещенство !

„Повиканъ въ единъ толкова тържественъ моментъ, да положи основния камъкъ на единъ паметникъ, който има да изтрае вѣкове и да напомнюва на бждещитѣ поколѣния великата дата въ новата история на народа : неговото възкресение къмъ освобожденъ животъ, Мене е драго да отбѣлѣжа, съ какъвъ общъ възстрогъ биде прѣгърната идеята, да се даде единъ реаленъ изразъ на дълбоката народна признателност къмъ Оногова, който съ мощната си ръка въ единъ великански замахъ осъществи смѣлия блѣтъ, що бѣ мѣчилъ въображението на Българина отъ Паисия до Левски.

„Великиятъ нашъ Освободителъ Императоръ Александъръ II-й е обладавалъ благо и искрено сърдце, въ което сж царували чѣловѣколюбие, състрадание и великодушие — могъщи двигатели за чудотворни дѣла и благодѣяния, съ каквито е изпълненъ неговиятъ животъ. По Неговата Августейша воля, диктувана отъ примѣрно служене на възвишени, хуманни начала прибави се една свѣтла страница въ историята на славянството — освобождението на България.

„Днесъ Българскиятъ народъ съ издигането на паметника, който на вѣчни врѣмена ще свидѣтельствува за мъжественото самоотвержение на Царя-Освободителя, излиза отъ проходящата атмосфера на страсти и егоизмъ и дава доказателство, че едно отъ